Справка за оповестяване на счетоводната политика **Прилож. 7.1**
„АСЕ ГРУП" ЕООД

Утвърдена:

Управител: .....

АСЕ ГРУП ЕООД
София

/ Емил Кърлов /

Счетоводна политика на **„АСЕ ГРУП" ЕООД**

А. Предмет на дейност:

Строителство, обзавеждане и продажба на недвижими имоти, покупка и/или продажба на недвижими имоти, покупка на стоки или други вещи в първоначален, преработен или обработен вид в страната и в чужбина, търговско представителство и посредничество, лизингови сделки.

Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет

1.Закон за счетоводството.

2. НСФОМСП. По въпроси, за чието решаване няма изрични разпоредби в НСФОМСП и ЗС, се прилагат изискванията на МСС.

3. Данъчни закони, засягащи дейността на дружеството: ЗКПО, ЗДДФЛ, ЗДДС

4. Вътрешни нормативни актове, утвърдени от ръководството на дружеството, свързани със спецификата на неговата дейност.

В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет

1. Основни счетоводни принципи:

а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;

б) действуващо предприятие – предприятието не предвижда и няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще.

в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;

г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчита за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;

е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:

а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа на първични счетоводни документи;

б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;

в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;

г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;

д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.

За автоматизиране на счетоводната отчетност се използва програмен продукт „Work Flow".

3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет

а) ръководството на предприятието е отговорно за своевременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал;

б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях.

Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за своевременното му изготвяне.

4. Периодичност на изготвяне на финансови отчети - в края на отчетната година

5. Съдържание на годишния финансов отчет:

а) счетоводен баланс – форма прил. № 1;

б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2;

в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3;

г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4;

д) приложение със следните елементи - т. 19.2 от НСФОМСП 1.

Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:

1. Дълготрайни материални активи

1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е:

а) покупната цена и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т 4.2 от НСФОМСП 16;

б) себестойност – когато са създадени в предприятието;

в) справедлива цена – когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка;

г) по оценка приета от съда и всички преки разходи – когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.

1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване прилага се препоръчителния подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Честота на обезценка – не се извършва, освен, когато икономическите условия и нормативната база не го изискват.

1.3 Честота на преоценките – не се извършват.

1.4 Праг на същественост за признаване на дълготраен материален актив – **700.00 лв.**

1.5 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните амортизационни норми:

Земи, гори - не се амортизира

Сгради 4 %

Машини 30 %

Оборудване 30 %

Автомобили 25 %

Компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползаване на софтуер 50 %

Стопански инвентар и други ДМА и 15 %

1.6 Отписване на дълготрайни материални активи:

а) при продажба на дълготраен материален актив се извършва съпоставяне на постъпленията от продажби и неговата балансова стойност. Разликите – печалби или загуби се отчитат в отчета за приходи и разходи.

б) при замяна с други активи – не се отчита печалба или загуба;

в) трансформиране в стока с цел продажба – по балансовата му стойност;

г) трансформиране в инвестиция – разликата между справедливата стойност на инвестицията и балансовата стойност на актива се отчита като разсрочен финансов приход или разсрочен финансов разход за срока на инвестицията, но не повече от 5 години.

д) когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва чрез ликвидиране. Преразглеждане на балансовата стойност на активите и определяне на тяхната възстановима стойност се извършва при тяхното инвентаризиране.

е) при отписване на преоценяван дълготраен материален актив, резервът от последващите оценки, създаден за него се отчита като неразпределена печалба от минали години;

ж) не е налице отписване на дълготрайни материални активи, когато се извеждат временно от употреба – за ремонт, за реконструкция, за подобрения, за консервиране и други.

При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ 6 месеца, се преустановява начисляване на амортизации.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

1.7 Подръжка и ремонти на дълготрайни материални активи

а) подръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;

б) значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност.

Към 31.12.2010 г. дружеството притежава следните дълготрайни материални активи по отчетна стойност:

- Компютърна техника – 2 139.16

- Транспортни средства – 116 396.01 лв.

2. Нематериални дълготрайни активи

2.1 Първоначалната оценка на външно създаваните нематериални активи е цена на придобиване.

2.2 Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод. Дружеството не притежава НМДА.

2.5 Отписване на нематериални активи

а) отписва се неговата балансова стойност;

б) разликите до баланс. стойност при отписване на нематериалните активи се отчитат по реда т. 8.2 от НСФОМСП ;

2.6 Последващи разходи, свързани с нематериални активи

а) разходи, представени в т.6.1 и 6.2 от НСФОМСП 38 се отчитат като текущи разходи;

б) разходите, представени в т. 6.3 и 6.4 от НСФОМСП 38 се отчитат респективно като увеличение на отчетната стойност или като придобиване на отделен нематериален актив.

Към датата на ГФО дружеството не притежава НМДА.

3. Инвестиционни имоти

3.1 Инвестиционни имоти са земи и сгради, използвувани за дългосрочно получаване на приходи от наем и не се използуват за административни или производствени нужди.

3.2 Инвестиционните имоти се представят като дългосрочни инвестиции първоначално по цена на придобиване.

3.3 Последваща оценка на инвестиционни имоти

а) по цена на придобиване, намалена с начислена амортизация и последващо намаление на обезценка;

б) прилага се модел на справедливата стойност като нейното определяне се извършва от лицензиран оценител;

- промяната в справедливата цена на инвестиционните имоти се признава като приходи и разходи и се представя в отчета за приходите и разходите;

3.4 Последващите разходи, свързани с инвестиционен имот се отчитат по реда на т.6.1, 6.2 и 6.3 от НСФОМСП 40.

3.5 Амортизирането на инвестиционните имоти, отчитани по цени на придобиване се извършва по линеен метод при следните амортизационни норми:

земя не се амортизира

сграда 4 %

част от сграда 4 %

3.6 Отписване на инвестиционен имот

а) при продажба – разликата между нетните постъпления от продажбата и балансовата стойност на актива се признават като приходи или разходи за текущия период;

б) при встъпване във финансов лизинг – по реда, определен в НСФОМСП 17 Лизинг;

в) прилагане на НСФОМСП 37 Провизии, условни задължения и условни активи – в случай, че се поемат задължения след освобождаването на инвестиционния имот.

Фирмата няма налични инвестиционни имоти към 31.12.2010 г.

4. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.

Те включват:

- материали;

- стоки;

- краткосрочни вземания;

- парични средства.

4.1 Стоки, придобити чрез покупка и предназначени основно за реализация.

- Тяхната оценка в края на отчетния период е по-ниската от доставната им стойност или нетната им реализуема стойност.

- Методи на отписване като: средно претеглена стойност – препоръчителен подход по НСФОМСП 2

Период на установяване на средно претеглената стойност – всеки месец.

Към 31. 12. 2010 г. няма налични стоки. Материалите са на стойност 14 031.19 лв.

4.2 Краткосрочни вземания

а) предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхното възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:

а) **вземания от клиенти – 23 931.29 лв.;**

б) **вземания от доставчици по аванс – 0.00 лв;**

в) **вземания по предоставени търговски заеми- 0.00 лв.**

г) вземания от подотчетни лица – 0.00 лв.

д) други вземания – 60.00 лв. – надвнесен авансов данък печалба за 2009 г.

4.2.2 Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.

4.2.3 Краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват в момента на тяхното възникване, като левовата им равностойност се формира от размера на валутата и централнияj курс на БНБ към датата на сделката.

Периодично краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват към датата на съставяне на финансовия отчет, както и към датата на междинните финансови отчети (или друга честота).

Получените разлики при оценката по заключителен курс към датата на финансовия отчет се отчитат като текущ финансов приход или текущ финансов разход.

4.2.4 В края на отчетния период се извършва оценка на краткосрочни вземания по реда на НСФОМСП 32 Финансови инструменти.

Разликата от обезценката се отчита като текущ финансов разход.

4.3 Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки. **Към 31.12.2010 г. дружеството разполага с 7 867.33 лв. в брой и 139.13 лв. по разплащателна сметка.**

5. Пасиви

Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.

Класифицират се в баланса като:

5.1 Дългосрочни пасиви

Дългосрочни са задълженията на предприятието, чийто срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца.

Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се представят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане.

Дългосрочните пасиви се класифицират като:

5.1.1 Задължения към свързани предприятия - няма.

5.1.2 Задължения към финансови предприятия – **11 547.29 лв**.

5.1.3 Задължения по облигационни заеми - няма.

5.1.4 Отсрочени данъци - няма.

5.1.5 Други дългосрочни задължения, включващи:

а) задължения, свързани с финансов лизинг, в който предприятието е наемател. Те включват определената в договора обща сума на наемните плащания.

Задълженията по финансов лизинг се отчитат по реда на т. 4.3 от НСФОМСП 17 Лизинг. Всяка лизингова вноска се разделя на погашение на дългосрочното задължение (главница) и финансов разход (лихва).

б) провизии – които се признават, когато предприятието има задължения с нормативен или конструктивен характер и съществува достатъчна вероятност, че за тяхното погасяване е необходимо изтичане на ресурси, като съответната провизия е достоверно измерима;

Дългосрочните задължения, деноминирани в чуждестранна валута първоначално се вписват в баланса на предприятието по централния курс на БНБ към датата на възникването.

В края на отчетния период дългосрочните задължения се оценяват по централния курс на БНБ за съответната валута, а разликите се отчитат като текущи финансови приходи или разходи.

Погасителните вноски на дългосрочните задължения, отнасящи се за текущия отчетен период се прекласифицират като краткосрочни задължения в случай, че останат непогасени в края на отчетния период.

Към 31.12.2010 г. „АСЕ Груп" ЕООД има следните дългосрочни задължения:

- 9 741.75 лв. по лизингов договор.

- 1 805.54 лв. по кредитна карта към Уникредит Булбанк.

7.2 Краткосрочни пасиви

Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:

7.2.1 Задължения към свързани предприятия – в т.ч. за дивиденти. Към датата на ГФО не е отчетено задължение към свързани предприятия по търговски сделки.

7.2.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки - няма.

7.2.3 Задължения към доставчици – 44 527.24 лв.

7.2.4 Задължения по търговски заеми – няма.

7.2.5 Задължения към персонала – 2 917.07лв.

7.2.6 Задължения към осигурителни предприятия – 839.33 лв.

7.2.7 Данъчни задължения – 1 462.17 лв.

Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.

7.2.8 Други краткосрочни задължения – 311,74 лв. –гаранции по договор.

7.2.9 Провизии – по реда на раздел "Е", т.1.5, буква "б", когато задължението с нормативен и конструктивен характер е краткосрочно– липсват такива.

8. Приходи

Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

8.1 Обхват на приходите:

а) приходи от продажби – 94 548.06 лв.

б) приходи за бъдещи периоди – 0.00лв.

8.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделими компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:

а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;

б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;

в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;

г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс или приход за бъдещ период до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.

8.3 Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).

8.4 Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.

8.5 Продажба на продукция и стока:

а) приходът от продажби на продукция и стоки се признава, когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от НСФОМСП 18;

б) при запазване на значителни рискове, свързани със собствеността на предприятието – продавач, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – т.6.3 от НСФОМСП 18;

8.6 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от НСФОМСП18;

8.7 Лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденти – т. 8.1, 8.2, 8.5, 8.6 от НСФОМСП 18.

9. Разходи

9.1. Разходи за основна дейност

9.1.1. Разходи за материали – 48 909.75 лв.

9.1.2. Разходи за външни услуги – 16 093.40 лв.

9.1.3. Счетоводни разходи за амортизации – 19 056.83 лв.

9.1.4. Разходи за заплати – 9 179.99 лв.

9.1.5. Разходи за социални осигуровки и надбавки – 1 630.61 лв.

9.1.6. Други разходи – 1 487.02 лв.

9.2. Финансови разходи

9.2.1. Разходи за лихви – 3 584.61 лв.

9.2.2. Разходи по валутни операции – 0.00 лв.

9.2.3. Други финансови разходи /банкови комисионни/ – 717.26 лв.

9.3. Разходи за данъци от печалбата – 0.00 лв.

9.4. Разходи за бъдещи периоди – 6 507.04 лв.

10. Провизии

10.1 Определения и видове:

Провизия – задължение с неопределена срочност или размер.

Условни задължения – такива задължения, които могат да се класифицират като:

- възможно задължение и настоящо задължение. И двете имат произход минали събития, но възможното задължение може да бъде измеримо и оценимо, а настоящето – не може. Те не се признават като пасив, но трябва да се оповестяват. Признават се в момента, в който се появи вероятност от изходящ паричен поток за погасяване на задължението. /Гаранция за кредит в полза на трето лице е условно задължение. При положение, че се наложи да се изплаща банковият кредит - условното задължение ще се провизира/.

- договорни задължения – обременяващ договор – текущото задължение следва да се измери и признава като провизия, първо се признават разходи от преоценка на активи и след това разходи за провизия.

- конструктвни задължения – произтичат от преструктуриране на предприятието. Изисква се да има формален план за преструктуриране и са изпълнени общите критерии за признаване на провизии и предприятието е информирало засегнатите страни.

- условен актив – възможен актив, който произлиза от минали събития. Отчитането на същия става възможно след постъпване на поток икономически изгоди в предприятието. /Съдебно решение в наша полза по дадено дело – тогава признаваме вземане и приход/. Условният актив се оповестява, когато постъпването на поток икономически ползи е вероятно.

10.2 Провизии трябва да се признават, когато са изпълнени следните критерии:

- предприятието има текущо правно или конструктивно задължение като резултат от минали събития към датата на изготвяне на баланса;

- има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим паричен поток;

- може да бъде направена надеждна оценка на задължението.

10.3 Провизиите трябва да бъдат преразглеждани към датата на всеки счетоводен баланс с цел отчитане на текуща най-добра оценка. Формираните текущи задължения от начисляване се отчитат като други текущи задължения, отделно от съществуващите задължения за дейността на предприятието. Трябва да се води аналитичност според породилите ги събития. Отписаната неизплатена част, формирана от провизии, се отчита като финансов приход.

Дружеството не е начислявало провизии.

11. Нетни печалби и загуби за периода, Фундаментални грешки и промени в счетоводната политика НСФОМСП 8

11.1 Определения – точка 2 от НСФОМСП 8.

11.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.

11.3 Печалба и загуба за отчетния период:

а) счетоводна загуба от дейността – 12 548.53 лв.;

б) извънредни статии в резултат на събития – като принудително отчуждени активи /кражба/, отписани активи по повод на природни и други бедствия; балансова стойност на отписани пасиви по повод на природни бедствия и сумата на получените застрахователни обещетения.

11.4 Промени в приблизителните счетоводни стойности.

11.5 Фундаментални грешки – когато в резултат на допускането на грешки финансовият отчет за един или повече периоди не може да се счита за достоверен към датата на публикуване. Коригирането по препоръчителен подход се отчита през текущия период чрез увеличаване на салдото на неразпределената печалба от минали години, а когато е по-голяма от неразпределената печалба, разликата се отчита като непокрита загуба от минали години. Свързани с грешка данъци се довнасят.

11.6 Промени в счетоводната политика – при изискване от Закона, от счетоводни стандарти и/или ако доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.

Прилага се препоръчителен метод – всяка корекция трябва да бъде отразена като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. При прилагане на този подход промяната в счетоводната политика се проявява с обратна сила. Корекцията, която се извършва във връзка с промяна на счетоводната политика, не се отразява в ОПР за текущата година, а само в счетоводния баланс като корекция на неразпределената печалба от минали години и на съответната балансова статия, върху която промяната е оказала въздействие. Когато не може да се определи надеждно, промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила.

12. Събития, настъпили след датата на ГФО НСФОМСП 10

12.1 Определение – това са събития, настъпили между датата на ГФО и датата, на която той е одобрен за публикуване.

12.1.1 Дата на ГФО – последната дата от отчетния период, за който е съставен ГФО: **31.12. 2010 г.**

12.1.2 Дата на изготвяне на ГФО – датата, определена със закон, на която трябва най-късно да се изготви ГФО –

19.03. 2011 г.

12.2 Коригиращи събития – събития, които доказват условия, съществували на датата на ГФО. Заличаване от Търговския регистър на клиент, получаване на допълнителна информация за обезценка на актив след датата на ГФО, влязло в сила решение на съда, което потвърждава вземания и задължения на предприятието в размери, различни от тези в ГФО.

При настъпването на коригиращи събития се извършват корекции на признатите суми или допълнително се признават сумите на активи и пасиви в ГФО.

12.3 Некоригиращи – събития, настъпили след датата на баланса, за които към датата на баланса не са съществували условия за съществуване – погиване на активи след датата на ГФО, изменение на пазарни стойности на активи и пасиви след датата, на която ГФО е предложен за одобрение, промени в данъчното законодателство след датата на ГФО. Тези събития се оповестяват в ГФО.

12.4 Дивидентите не се признават като задължение на датата на ГФО, а само се оповестяват в приложението към него.

12.5 Предприятието не следва да изготвя финансовите си отчети на основата на принципа на действащо предприятие, ако след датата на ГФО е взето решение да се ликвидира или да преустанови дейността си.

С НСФОМСП 10 се регламентира изискването предприятието да не изготвя ГФО на основата на принципа за действащо предприятие, когато настъпили събития след датата на ГФО показват, че този принцип вече не е спазен. Като например рязко влошаване на оперативните резултати и финансовото състояние или вземане на решение за ликвидация на предприятието или за преустановяване на дейността му. Ефектът от това е толкова силен, че стандартът изисква фундаментална промяна на базата на осчетоводяване, а не коригиране на сумите в рамките на първоначалната база за осчетоводяване.

12.6 След данъчното преразчитане се изготвя отчет към нова база съгласно НСФОМСП 13.

гр. София Съставител на ГФО: .....

25. 03. 2011 г. /" Финансофт" ЕООД, Сашка Кърлова /